

og Dansk Folkeforsikringsanstalt, hvis Karenstider da ere udløbne, den fulde Forsikringssum ved den forsikredes Død, medens Statsanstalten og Danmark i det tredje Aar kun betale 2 Trediedele af Forsikringssummen og først i det 4de Aar den fulde Forsikringssum. Fælles for alle Selskaberne og Anstalten er den Regel, at hvis Døden skyldes et Ulykkestilfælde, udbetales den fulde Forsikringssum uden Hensyn til den siden Tegningen forløbne Tid.

Hvad Præmierne angaar, da ere disse, som det vil ses af den hoslagte Tabel, væsentlig de samme i Statsanstalten, Hafnia og Danmark. I Dansk Folkeforsikringsanstalt ere de vel noget højere, men dette har sin Grund i, at de inkludere Vederlag for ugentlig Opkrævning.

Endvidere kan mærkes, at Hafnia og Dansk Folkeforsikringsanstalt fritage for Præmiebetaling i Tilfælde af fuldstændig Invaliditet.

ad 2. Herom henviser man til vedlagte Afskrift af Skrivelse af 7. Juli 1905 fra Forsikringsraadet til Arbejdernes Livsforsikringsselskab med Bemærkning, at det i Skrivelsen omhandlede Tillæg til Overenskomsten er udfærdiget, og de øvrige paabudte Foranstaltninger ligeledes bragte i Orden.

ad 3. Den Landstingsudvalgets Skrivelse bilagte Annonce fra Andelsudvalgets Livsforsikringsafdeling er Statsanstalten bekendt med.

Bestyrelsen har imidlertid ikke kunnet finde, at den indeholdt noget urigtigt eller vildledende. Naar Landstingets Udvalg udtaler, at det i denne Annonce bl. a. indirekte antydes, at de private Selskaber ikke byde (ubetinget) Sikkerhed, da maa Bestyrelsen bekende, at den ikke ret forstaar, hvorfor Udvalget har sat Ordet „ubetinget“ i Parentes. I Annoncen hedder det, at de forsikrede som Følge af Statens Garanti kunne være ubetinget sikre paa at faa deres Kapital udbetalt. Dette er jo uomtvistelig rigtigt. Staten har netop garanteret Anstalten for, at de i denne forsikrede kunne have ubetinget Sikkerhed. Anstalten har da ikke blot Ret til, men det er ligefrem dens Pligt at gøre dette Forhold bekendt for de forsikringssøgende. Anstalten kan ikke lade sig berøve denne Ret eller lade sig bevæge til at svigte sin Pligt, alene fordi Tavshed om dette Punkt vilde stemme bedst med de private Selskabers Interesser. Dersom man af Annoncens Udtryk vil drage en Slutning med Hensyn til de private Selskaber, da kan det kun blive denne, at de private Selskaber, der ikke have Statsgaranti, derfor heller ikke byde *ubetinget* Sikkerhed; men det er aldeles uberettiget at underlægge Ordene en Antydning af, at de private Selskaber ikke *byde Sikkerhed*. Selvfølgelig byde de Sikkerhed, for fleres Vedkommende endog særdeles god Sikkerhed, men *ubetinget* er den ikke. Thi selv om de private Selskaber nu ere underkastede Statens Kontrol i forskellige Retninger, saa er Forholdet dog dette, at Livsforsikringsloven af 29. Marts 1904, der indførte denne Kontrol, selv forudsætter, at et Selskab, til Trods for Kontrollen, kan komme under Konkurs.

Naar Landstingets Udvalg endvidere mener, at Annoncen stiller det uklart, om Andelsudvalgets Livsforsikringsafdeling kun er et Agentur for Statsanstalten eller et selvstændigt Selskab, da er det ganske vist saaledes, at Annoncen ikke benytter Betegnelsen „Agentur“, men Bestyrelsen kan dog ikke erkende, at Undladelsen af at benytte denne Betegnelse gør det uklart, hvorledes Forholdet er. Da Andelsudvalget i sin Tid besluttede at optage en Virksomhed blandt Medlemmerne af de under Udvalget hørende Andelsorganisationer for at søge disse delagtiggjorte i Livsforsikringens Goder, valgtes Betegnelsen „Andelsudvalgets Livsforsikringsafdeling“, fordi der her virkelig etableredes en ny Afdeling indenfor Udvalgets Virksomhedsomraade. Efter den med Statsanstalten afsluttede Overenskomst udnævnes Lederen af denne Virksomhedsafdeling ikke af Statsanstalten, men af Andelsudvalget. Statsanstalten kan kun fordrø, at Afdelingens Bestyrer stiller den fornødne Kaution for de Oppebørsler, han faar for Anstalten. I sit Forhold til Statsanstalten fungerer altsaa Bestyreren som en almindelig Oppebørselsagent; men der synes dog ikke at være nogen rimelig Grund til, at dette Forhold udtrykkelig fremhæves i Annoncerne. Der staar jo, hvad det kommer an paa, nemlig, at de forsikrede modtage Statsanstaltens Policer. Var Andelsudvalgets Livsforsikringsafdeling et selvstændigt Selskab, saaledes som Arbejdernes Livsforsikringsselskab formelt er, vilde det selvfølgelig udlevere sine egne Policer.